

Megszűnt a vízumkényszer Magyarországon és Csehszlovákia között

Illetékes magyar és csehszlovák szervek között létrejött megállapodás értelmében 1960. szeptember 1-ével megszűnt a vízumkényszer a Magyar Népköztársaság és a Csehszlovák Szocialista Köztársaság között.

Ez időponttól fogva az érvényes útlevéllel, illetve betétlappal rendelkező személyeknek nem kell külön vízumot kérniük utazási okmányaikra a szomszédos baráti országba történő látogatáshoz.

Csehszlovák párt- és kormányküldöttség utazik Varsóba

Hétfőn csehszlovák párt- és kormányküldöttség utazik baráti látogatásra a Lengyel Népköztársaságba. A küldöttséget Antonín Novotný, a Csehszlovák Kommunista Párt Központi Bizottságának első titkára, a köztársaság elnöke vezeti.

Termelőszövetkezeti parasztlak utaztak a Szovjetunióba

Szombaton a menetrendszerű TU-104-es géppel termelőszövetkezeti parasztlak 25 tagú csoportja utazott a Férihegyi-repülőtérrel a Szovjetunióba.

Az utazás költségét a termelőszövetkezeti tagok biztosítási és önszegélyezési csoportja fedezik.

Az elutazók részére az Állami Biztosító vezérigazgatósága ünnepélyes búcsúztatót rendezett. Az MTI munkatársa ez alkalommal kérdést intézett Fehér Sándorhoz, az Állami Biztosító vezérigazgató helyetteséhez a termelőszövetkezeti tagok biztosítási és önszegélyezési csoportjainak működésével kapcsolatban. Ennek a biztosítási formának — mondotta többek között Fehér Sándor — az a lényege, hogy

a csoport tagjai havi 10

forintos tagsági díj ellenében segélyben részesülnek, a befizetett tagdíjak 25 százaléka pedig szociális célokra fordítható.

Az alig több mint egy éve bevezetett újszerű biztosítási formának olyan nagy a népszerűsége, hogy ma már alig van olyan megye ahol a termelőszövetkezetek többségében ne alakult volna ilyen csoport. Az összes tagok száma eléri a százazretet.

A tagdíjak szociális célokra fordítható 25 százalékból fedezik például a termelőszövetkezeti tagok üdülési költségeit. Ebben az évben már igen sokan üdültek az így képzett alap terhére az ország legszebb üdülőhelyein, s most első alkalommal 25 főnyi csoport külföldre utazik. A most elutazók 6 napig tartózkodnak Moszkvában.

Milyen lesz a szegedi vidámpark?

Bepillantás a készülő tervekbe

A szegedi vidámpark építői a Budapesten és Sztálinvárosban tett látogatás után pénteken este tartottak megbeszélést, s itt döntöttek el, hogy milyen szórakoztató eszközök és játékok lesznek a vidámparkban. Árvai Lászlót, a Vasöntöde mérnökét, a szegedi vidámpark építésére alakult akcióbizottság műszaki vezetőjét kerestük fel, s kértük meg, mondja el, miben döntött az akcióbizottság, mit valósítanak meg Szegeden a Budapesten és Sztálinvárosban látottakból? Árvai László megnézte a következőket mondta el:

A vidámpark létesítése Szegeden már nem új gondolat. A Hazafias Népfront szegedi bizottsága már évekkkel ezelőtt foglalkozott ezzel a kérdéssel, s egy mérnököt álló brigád dolgozik a vidámpark tervén. Örömmel vettük tudomásul, hogy a városi tanács 30 éves városfejlesztési tervében az ifjúsági park helyéül azt a helyet jelölte meg, melyet mi is kiszemeltünk. A Csepel soron, a volt Kertészteglagyár helyén épül majd fel az ifjúsági város egyik része, a vidámpark.

A gyermekekre

és a szülőkre is gondolnak

Ez a hely kiválóan alkalmas egy »szórakozó komplexum« kialakítására. Az elgondolás szerint itt lesz majd az állatkert, az ifjúsági sátor, s itt kapnak helyet a különböző sportlétesítmények.

Ezek természetesen táv-

lati tervek, a megvalósuláshoz legközelebb áll a vidámpark. Elengedhetetlen és az első munkák közé tartozik a park bekerítése. Igen hangulatos, modern bejáratot kell itt kialakítani. Egyelőre 250x250 méter lesz a vidámpark területe. Bekerítés után a következő lépés a tereprendezés. E terület jobb oldalán igen hangulatos kis tó áll. Terveink szerint ide kellene építeni a budapesti fenéketlen tó mellett épült »Park«-vendéglő mintájára szerint egy modern, külsőségeiben elsőosztályon felüli vendéglőt. Ennek megépítése feltétlenül szükséges, hiszen a vidámparkot legtrikább esetben keresik fel egyedül a gyermekek és a szülőkre is gondolkodni kell.

Mit kellene vásárolni?

— És mi várja majd a legkisebbeket a vidámparkban? Terveink szerint 21 szórakoztató eszközt állítunk fel. Ezeknek tervrajzát ugyanis Budapestről és Sztálinvárosból meg tudjuk szerezni. Itt aztán lenne körforgó, hajóhinta, átfordulós hajóhinta, vízen úszó körhinta, »Hullámzó Balaton«, homokozó medence. Elgondolásaink szerint igen helyes lenne, ha a bábszínház egy nyári helyiségben esténként, vagy délutánonként szórakoztatná a legkisebbeket. Ezenkívül 15 önszórakoztató pavilont szeretnénk felállítani. Itt lenne csendbás, céllövés íjjal, puskával stb.

Ezeket a játékokon kívül nagyszerű játékokat ki-

vánunk megvásárolni a budapesti vidámparktól. Így 8 darab 125 köbcentis kisautót. Ezek részére betonpályát alakítunk ki. Ez felnőtteknek és gyermekeknek egyaránt kedvelt szórakoztató eszköz lesz. Budapesten 1961-ben bontják le a dögemet. Ezt is felajánlották a szegedi vidámpark részére. Véleményem szerint feltétlen meg kellene vásárolni.

A társadalmi feladatok

— Tervünk szerint miniatűr elvarázsolt kastélyt állítunk fel a vidámparkban. Tükörszoba és folyosó lenne egyelőre ez a »kastély« és az elmaradhatatlan forgó hordó. A kádárpari szövetkezet már vállalkozott is a hordó elkészítésére. Az elképzelés tehát már megvan. Ezután azt vettük számításba, mit lehet társadalmi munkával elvégezni és mit beruházással. Egyelőre úgy látszik, az elmondottak több mint 50 százaléka lehet megvalósítani társadalmi munkával. A tanácsnak csupán anyagról kell gondoskodnia.

— Ha elkészülünk a részletes tervvel, a Hazafias Népfront meghívja a sztálinvárosi tanács vezetőit, a Hazafias Népfront sztálinvárosi bizottságát, s megkérjük őket, mondják el, hogyan szervezték a társadalmi munkát, s hogyan építették fel vidámparkjukat. Ha végleges tervünk elkészül, a tanács végrehajtó bizottsága elé terjesztjük jóváhagyásra. S majd csak ezután kezdjük szervezni a társadalmi munkát. Ha az időjárás is úgy akarja, mint mi, jövő május elsején már a vidámparkban szórakozhatnak gyermekeink.

Horváth Lászlóné

Hasznos kiállítások nyílnak Szegeden

Két új kiállítás is nyílik a napokban Szegeden. Az egyik ünnepélyes megnyitására 5-én, hétfőn délelőtt fél 12 órakor kerül sor a Szakszervezetek Megyei Tanácsa székházának kultúrtermében. Ezt a kiállítást a szegedi vasútigazgatóság rendezi. Témája: a vasutas baléletelhárítás és munkavédelem eredményei. A vándorkiállítást a szegedi bemutató megelőzően a budapesti Nyugati-pályaudvaron tekinthették meg az érdeklődők.

Kedden, 6-án az MTE SZ Széchenyi téri klubjában nyitja kapuit a magyar-szovjet műszaki és tudományos együttműködés keretében a moszkvai és a leningrádi műszaki tudományos propaganda házában tapasztalatait bemutató nagyszabású kiállítás. A kiállítást a Szakszervezetek Megyei Tanácsa, a TIT, az MTE SZ, a Hazafias Népfront és a Magyar-Szovjet Baráti Társaság Csongrád megyei, illetve szegedi városi szervezete rendezi. A budapesti Technika Háza után vidéken először kerül közönség elé a szovjet műszaki tudományos tájékoztató és propagandával kapcsolatos, számos eredeti kiadvány. Az ünne-

pélyes megnyitót kedden délután 3 órakor tartják.

Kétféle névnapozók

Ki haragszik meg, ha környezetét nyilvánvalóan születés- vagy névnapját, s virágcsokorral, néhány szíves szóval köszönti olyankor? Meghatározás nélkül nem is lehet fogadni a nem várt figyelemmel, s éppen ezért kétszeresen örömdeltes hírlí adni a szegedi üzemekben is egyre inkább terjedő szokást: a művezető már el is várja a gazdag »meglepetés«-névnapozást. Volt idő, amikor nemigen érdekelt az embereket a másik gondja, baja, még az öröme sem. A kapitalista világ vad életforgatagában nincs idő egy percnyi megállásra, nincs alkalom a közös öröme. Cseppet sem túlzás azt állítani, új szokás, hogy a munkatársak figyelemmel kísérik egymás családi ünnepeit és ez az új szokás csak a mi társadalmunkban honosodhatott meg.

Legszebb, legszervezettebb formájával, a »Szocialista brigád« című dolgozó, vagy már az e szinten el is ért munkacsoportok körében lehet találkozni. Hogy a kínáló számtalan példából csak egyet ragadjunk ki: a Szegedi Textilművek Alkotmány-brigádjában most már hónapok óta minden fizetéskor összeadnak a dolgozók egy kis pénzt és ez a takarékbba helyezett közös vagyunka arra szolgál, hogy apró ajándékokat vegyenek egymásnak alkalmanként. Ilyen alkalom az is, ha valaki beteg, névnapja, születésnapja van. Még a házassági évforduló idejét is nyilvántartják, s ilyenkor díszátvitelt küld a brigád az ünnepeltnek.

Igy festenek ezek a névnapozók, de vannak másfélék is. Némely üzemben az ajándékozásnak nem az előbb elmondott kedves és szerény formája jött divatba, hanem egy sokkal hivalkodóbb, mondhatni számított változata,

Talán akkor kezdődött, amikor egyszer valakinek eszébe jutott: meg kellene lepni művezetőjüket névnapjára. Gyűjtést indítottak az ajándékokra, s annyi pénz összegyűjtött, hogy kristályvázára telt belőle. Egy év múlva persze még szebb ajándékokat vettek, mert »úgy illik«. Azóta az a művezető már el is várja a gazdag »meglepetés«-névnapozást. Volt idő, amikor nemigen érdekelt az embereket a másik gondja, baja, még az öröme sem. A kapitalista világ vad életforgatagában nincs idő egy percnyi megállásra, nincs alkalom a közös öröme. Cseppet sem túlzás azt állítani, új szokás, hogy a munkatársak figyelemmel kísérik egymás családi ünnepeit és ez az új szokás csak a mi társadalmunkban honosodhatott meg.

A milyen erkölcsös, szép szokás az egyik, olyan csúnya, és nem hozzánk való a másik. Hogy minél hamarabb kihaljon, tenni kellene ellene, első sorban azoknak a vezetőknél, akiket megajándékoznak beosztottaik. Aki becsületesen dolgozik, nincs rászorulva értékes ajándékokra, akkor sem, ha művezető, akkor sem, ha segédmunkás. A szeretetet — ha van — úgysem lehet forint-értékben kifejezni, ha pedig nincs, úgysem pótolja még 500 forint áradomány sem. Munkatársak között a figyelemesség, a szeretet legszebb jele néhány szál virág, apró ajándéktárgy, időben feladott díszátvitel. Ugy, ahogy az Alkotmány-brigád is csinálja.

Fehér Kálmán

KIS ÜZEM, de értékes munkát végez

A Fonalfeldolgozó Vállalat eredményeiről

Sohasem késő az elvégzett jó munkát méltatni, s főleg akkor nem, ha a továbbfejlődésnek is megvannak a lehetőségei. A Fonalfeldolgozó Vállalat az első fél év folyamán kitűnően dolgozott, s elnyerte az élizem címet is. Sokan hajlamosak arra Szegeden, hogy lebecsüljék a kis üzemek erőfeszítéseit, éppen ezért érdemes a Fonalfeldolgozó példáján bemutatni, hogy az ilyen álláspont tarthatatlan.

Selejtből jó fonál

A nemrégiben nevet változtató Fonamentő a szó szoros értelmében selejtfonalt ment meg, és ebből készíti kiváló, kereskedelmi nyelven kurrens árut. Az év első hat hónapjában 48 ezer kilogramm fonalat dolgoztak fel, amely gubancos, hasznavehetetlen állapotban érkezett az ország számtalan textilüzeméből. A fonamentés eredményességét a kihozatali százalék határozza meg, s mivel ez a szám 85,3-ra alakult, minden dicséretet megérdemelnek az üzem dolgozói. A legutóbb megtartott termelési tanácskozáson mégis újabb egyszázalékos emelésre tettek ígéretet, tehát év végére minden száz kiló selejtből 86,3 kiló jó fonalt állítanak elő.

A népgazdaságnak így mintegy visszaszármasztott fonalmennyiséget azután fel is dolgozza az üzem. Évenként 160 kilométer hosszúságú lepedőt gyártanak (kicsi üzem, de a szám mégsem olyan elenyésző), 60 ezer törülközőt és 20 ezer különféle kötöttáru. A kötött cikkek, női puloverek, kardigánok, olaszka fazonja meglehetősen sűrűn változnak, ahogy a kereskedelem, illetve rajta keresztül a vásárlók igénye diktálja. A Fonalfeldolgozó Vállalat fél éves tervét 114,3 százalékkal teljesítette, mégpedig úgy, hogy csökkent az előállítás önköltsége és a tervezettnél jobb a termelékenység is.

Különleges hivatás

Nem először írjuk le, hogy a vállalat különleges hivatása a csökkent munkaképességű dolgozók foglalkoztatása. Ennek a feladatnak eleget is tesznek, bár a városban némelyek azt hiszik, hogy ez nem így van. A vitában döntő érvként álljon itt a következő tény: a Fonamentő létszáma fennállása óta tizenkétszerese a kezdetinek, termelése viszont tizenhatszerezese. Annak ellenére, hogy tervezett veszteséggel dolgoznak, a csökkent munkaképességű dolgozók évről évre nagyobb összeget adnak vissza az államnak. Persze a teljes egészségű alkalmazottaknak is része van az eredményekben, akik olyan munkahelyeken tevé-

kenykednek, melyeket a többiek nem bírnának el látni. Nyilvánvaló, hogy minél jobb munkát végez a vállalat, annál több csökkent munkaképességű ember számára nyíltak újabb kereseti lehetőség.

Mindenesetre nem véletlen, hogy számtalan külföldi, német, csehszlovák, szovjet szakküldöttség fordult meg az utóbbi hónapokban a Tavasz utcai gyártelepen, és mindegyik a legnagyobb elismerés hangján nyilatkozott a tapasztalatról. A régi társadalomból kirekesztett emberek, vakok, sánták, békák találták meg ezen a helyen életük értelmét, nyerték vissza önbizalmukat, s lettek új társadalmunk hasznos polgárai.

Nem marad abba a fejlődés

Aki ma végigszel a vállalat területén, nehezen képzelel el azokat az elmaradott körülményeket, melyekből elindultak a Tolbuhin sugárútról. Már több mint egy éve felépült az új emeletes gyárépület, de ezzel nem maradt abba a fejlődés.

Ismét emelkedett a közúti balesetek száma

Az augusztusi statisztika adatai

A BM Csongrád megyei Rendőrfőkapitányság közlemését ellenőrző csoportjának közlekedési balesetekről szóló statisztikája az elmúlt hónapban sajnos, ismét jelentősen emelkedett. Augusztusban Csongrád megyében 32 baleset történt. Ha az elmúlt év hasonló időszakához viszonyítjuk ezt a számot, mintegy 120 százalékos az emelkedés. Mint minden esetben, szinte kivétel nélkül a gondatlan vezetés következménye a baleset. A 32 közúti baleset közül 21 súlyos, 6 könnyebb sérüléssel, 5 pedig sérülés nélkül végződött.

A balesetek következtében 24 ember sérült meg súlyosan, 13-an pedig könnyebben. Halálos kimenetelű közlekedési baleset az elmúlt hónapban nem történt, de a baleset után egészségügyi intézetben halt meg az egyik áldozat. Ittas vezetés okozta a kétgyermekes apa halálát.

A balesetet előidéző okok közül augusztusban az elsősorban jog nem adása vezet első helyen. Kilenc esetben szegték meg a KRESZ-t a szabályt a járművezetők. A statisztikából kiderül, hogy a lovaskocsik vezetői a kerékpárosok követik el a legtöbb ilyen

dés. A múlt év őszétől egészen az idei nyárig folyt az udvari épület átalakítása. Csak a külső falak, a tartóoszlopok maradtak meg, benne korszerű munkatermeket, modern női és férfióltózt, otthonos klubszobát alakítottak ki. Az építkezésre csaknem 600 ezer forintot bocsátott rendelkezésre felügyeleti szervük, a megyei jogú városi tanács.

Jelenleg 134 ezer forint költséggel új raktárat emelnek, s az udvaron már összerakták a kerékpárszín vascsöveit. Szóval gyarapszik, szépség a gyár, azonban maradt még tennivaló is. A telep udvara körül nincs kerítés, mondhatni »szabad a gazda« a társadalmi tulajdon károsítói számára, és hiányzik vagy száz négyzetméternyi út is, amely nagyon elkelne az anyagmozgatás megkönnyítésére. De ahová ennyi pénz befektetnek már, onnan bizonyára nem sajnálják ezentúl sem.

Sok pénzt fordítottak már a Szegedi Fonalfeldolgozó Vállalatra — ám nemhiába. A Fonamentő életrevaló üzem, s ha kicsi is, értékes munkát végez.

szabálytalanságot, vagyis ezek nem ismerik a közlekedési szabályokat. Az okok között szerepel ezenkívül a szabálytalan előzés és a követési távolság be nem tartása. Ezeket a szabálytalanságokat általában a motoroskerékpáros vezetők követik el.

A balesetek közül négyet ittas vezetés okozott. Ezenkívül a közlekedést ellenőrző csoport nyolc járművezetőt ért tetten, akik szeszital fogyasztása után ültek a volán mellé. Mind a nyolc ittas vezető ellen eljárás indult.

Bányászokat tüntetett ki az Elnöki Tanács

Szombaton az Országház kupolacsarnokában a tízedik magyar bányásznap alkalmából kitüntették az iparágnak azon dolgozóit, akik kiemelkedő munkával járultak hozzá a bányászat fejlesztéséhez. Részt vett az ünnepségen Dobi István, a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsának elnöke, Kádár János, a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának első titkára, Kállai Gyula, az MSZMP

Politikai Bizottságának tagja, a Minisztertanács első elnökhelyettese, Kristóf István, az Elnöki Tanács titkára, Czottnér Sándor nehézipari miniszter, Blaha Béla, a bányaiipari dolgozók szakszervezetének főtárgyalója, Megjelent Jan Mitre-ga, a lengyel bányász és energiaügyi miniszter is.

Dobi István, az Elnöki Tanács elnöke méltatta a bányászok érdemét, majd átadta a kitüntetések.